

УДК 378.147:004.031.42]:614.253.4

Шевчук І. В., Гордійчук С. В.

Житомирський медичний інститут

м. Житомир

ДОСВІД ЗАСТОСУВАННЯ ІНТЕРАКТИВНИХ ТЕХНОЛОГІЙ ПРИ ПІДГОТОВЦІ МАЙБУТНІХ МЕДИЧНИХ ФАХІВЦІВ

Сучасні світові стандарти в галузі освіти передбачають підготовку висококваліфікованих спеціалістів, здатних інтегрувати теоретичні знання і практичні уміння в цілісну систему, володіти новими технологіями тощо. Ефективність засвоєння знань залежить від активності здобувачів освіти та викладача, адже, важливо коли студент не просто прослуховує матеріал, а й сам активно працює – намагається знайти логічне пояснення того чи іншого явища, передати іншим свою точку зору. Ось це і є найголовніша мета інтерактивного навчання [2].

Інтерактивне навчання – це навчання в режимі діалогу, під час якого відбувається взаємодія учасників педагогічного процесу з метою взаєморозуміння, спільного вирішення навчальних завдань, розвитку особистісних якостей учасників освітнього процесу[1]. Крім цього, за допомогою інтерактивних методів можна встановити логічні зв'язки між теорією та практикою. Це дозволяє поглибити знання, адже використана на практиці інформація сприяє підвищенню пізнавального інтересу студентів медиків.

Незважаючи на явні переваги інтерактивного навчання, такий підхід, на жаль, застосовується у вищих медичних навчальних закладах досить обмежено. По-перше, він спрямований на вивчення невеликого обсягу матеріалу за одиницю часу, тому значно виходить за межі програм навчання. По-друге, він потребує певних вимог до педагогів, які мають бути здатними до створення власної системи взаємодії зі студентами (або якісно використати вже розроблену), мотивувати студентів до участі в інтерактиві, контролювати та корегувати цей процес.

Технології, які використовуються в процесі інтерактивного навчання поділяють на чотири групи: технології кооперативного навчання; технології колективно-групового навчання; технології ситуативного моделювання; технології опрацювання дискусійних питань [3]. Постійна взаємодія студентів і викладача протягом занять, а інколи і за його межами, колективне або групове обговорення сутності проблеми, моделювання ситуацій, миттєве опробування набутих знань у симуляціях дозволяють не тільки більш якісно зрозуміти поданий матеріал, але й запам'ятати і мати можливість застосовувати ці знання у подальшому навчанні, сприяти розширенню об'єму теоретичних знань, практичних навичок, а також вмінню самостійно добувати знання і ефективно працювати у колективі.

Одним із видів технологій інтерактивного навчання, які використовуються викладачами ЖМІ на практичних заняттях з «Медичної біології» є робота в малих групах при вивченні таких тем, як: «Біологія клітини», «Онтогенез», «Медико-біологічні аспекти паразитизму». Така організація спрямована на те, щоб не

давати готових відповідей, а націлювати здобувачів на творчий пошук, формування власної думки та вміння ефективно працювати у команді.

При вивченні окремих тем з курсу «Мікробіології» є можливість використання інтерактивних методик на різних етапах вивчення дисципліни. На основі опрацьованих літературних джерел розроблено варіанти застосування інтерактивних технологій на практичних заняттях. Так, при вивченні теми «Морфологія бактеріальної клітини», використовується «робота в парах», яка сприяє розвитку навичок спілкування, критичному мисленню, вмінню висловлюватись, вести дискусію та переконувати співрозмовника. На заняттях з тем «Генетика мікроорганізмів» та «Екологія мікроорганізмів» використовується різновид загально-групового обговорення за технологією «Мікрофон», яка надає можливість кожному сказати щось швидко, по черзі, відповідаючи на запитання або висловлюючи свою думку чи позицію.

Інтерактивні технології стають невід'ємною частиною сучасного навчання. Безумовно, активність студента створює передумови для активізації когнітивних процесів та сприяє кращому запам'ятовуванню необхідної інформації, що, як наслідок, допомагає розширити загальний світогляд студента-медика. Варто зазначити, що крім навчальної, інтерактивні методи мають і соціальну мету, оскільки сприяють співіснуванню студентів у колективі.

Література

1. Дяченко-Богун М. Активні методи навчання у вищому навчальному закладі. Витоки педагогічної майстерності. 2014. Випуск 14. С. 74–79.
2. Пометун О.І., Пироженко Л.В. Сучасний урок. Інтерактивні технології навчання: наук.-метод. посіб.; за ред. О.І. Пометун.– К.: Видавництво А.С.К., 2006. – 192 с.
3. Якімова Л.А. Активізація навчального процесу у сучасній вищій школі: методичний огляд / уклад. Л.А. Якімова. Київ : ДП «Вид. дім «Персонал», 2010. 32 с.